

ตะคร้อ



ชื่อวิทยาศาสตร์ *Schleichera oleosa* (Lour.) Oken

ชื่อสามัญ Ceylon oak

ชื่อพื้นเมือง ตะคร้อ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ); กาซ้อ, คู้ย (กะเหรี่ยง – กาญจนบุรี); กาซ้อง, ค้อ (กาญจนบุรี); คอส้ม (เลย); เคาะ (นครพนม, พิษณุโลก); เคาะจ๊ก, มะเคาะ, มะจ๊ก, มะจ๊าก (ภาคเหนือ); ชะอู่เสก (กะเหรี่ยง – แม่ฮ่องสอน); ตะคร้อไข่ (ภาคกลาง); ปั้นร้าว (เขมร – สุรินทร์); ปั้นโรง (เขมร – บุรีรัมย์)

ชื่อวงศ์ SAPINDACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ตะคร้อเป็นไม้ต้นขนาดกลางถึงใหญ่ ผลัดใบ สูง 10 – 20 เมตร เปลือกต้นสีตาลแตกเป็นสะเก็ด

ใบ ใบประกอบแบบขนนก มีใบย่อย 2 – 4 คู่ รูปไข่กลับ ใบอ่อนมีขนนุ่มสีแดง ม่วงแล้วเปลี่ยนเป็นสีเขียวอ่อน ใบแก่สีเขียวเข้ม

ดอก ดอกออกเป็นแบบหางกระรอก สีเขียวอ่อนหรือเขียวเหลือง ตามปลายกิ่ง ออกดอกเดือนมีนาคม – พฤษภาคม

ผล ผลทรงกลม ปลายเป็นติ่งแหลม สีเขียวสดเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล มีเนื้อใส สีเหลืองห่อหุ้มเมล็ด เมล็ดกลมสีน้ำตาล ออกผลเดือนพฤษภาคม – สิงหาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสุก รับประทานเนื้อหุ้มเมล็ด

รส เบี้ยว

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด